

Warszawa, 26 października 2021 r.

BAS-WAPM-2580/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS. 1120. 617. 21 (2)
Data wpływu 26. 10. 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski)

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-WF.090.309.5.2021
Data wpływu 26. 10. 2021

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2021 r. poz. 483, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W art. 1 projektu zaproponowano dodanie art. 62f w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, ze zm.), dalej jako „ustawa – Prawo energetyczne”. Zgodnie z art. 62f ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi będzie mogło do dnia 30 czerwca 2022 r. przedłożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE) do zatwierdzenia taryfę skalkulowaną na podstawie części kosztów uzasadnionych zakupu paliwa gazowego, planowanych do poniesienia na okres obowiązywania taryfy. W przypadku, gdy ta taryfa zostanie skalkulowana zgodnie z art. 62f ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, koszty uzasadnione zakupu paliw gazowych, w części, w jakiej nie zostały pokryte w zatwierdzonej taryfie, będą uwzględniane przez przedsiębiorstwo energetyczne w kolejnych taryfach tego przedsiębiorstwa na zasadach określonych w art. 62f ust. 3-9 ustawy – Prawo energetyczne.

W art. 2 projektu znajduje się przepis przejściowy.

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Z uwagi na przedmiot projektu ustawy trzeba wziąć pod uwagę dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca

2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.8.2009, s. 94), dalej jako „dyrektywa 2009/73/WE”.

W myśl art. 1 ust. 1 dyrektywy 2009/73/WE ustanawia ona wspólne zasady dotyczące przesyłu, dystrybucji, dostaw i magazynowania gazu ziemnego, a także zasady dotyczące organizacji i funkcjonowania sektora gazu ziemnego, dostępu do rynku, kryteriów i procedur mających zastosowanie do udzielania zezwoleń na świadczenie usług przesyłowych, dystrybucyjnych, dostawy i magazynowanie gazu ziemnego oraz na eksploatację systemów.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/73/WE państwa członkowskie, opierając się na swojej strukturze organizacyjnej i z należyтым uwzględnieniem zasady pomocniczości, mają zapewnić, aby – bez uszczerbku dla ust. 2 tego artykułu – przedsiębiorstwa gazowe działały zgodnie z zasadami tej dyrektywy, mając na celu stworzenie konkurencyjnego, bezpiecznego i zrównoważonego pod względem środowiskowym rynku gazu ziemnego, oraz mają nie dyskryminować tych przedsiębiorstw w odniesieniu do ich praw lub obowiązków.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/73/WE państwa członkowskie mogą w ogólnym interesie gospodarczym nałożyć na przedsiębiorstwa działające w sektorze gazu obowiązki użyteczności publicznej, które mogą odnosić się do bezpieczeństwa, w tym również do bezpieczeństwa dostaw, regularności, jakości i ceny dostaw, a także ochrony środowiska, w tym również do wydajności energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych i ochrony klimatu. Takie obowiązki muszą być jasno określone, przejrzyste, niedyskryminacyjne, weryfikowalne i gwarantować wspólnotowym przedsiębiorstwom gazowym równość dostępu do konsumentów krajowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/73/WE państwa członkowskie mają podjąć odpowiednie środki w celu ochrony odbiorców końcowych, a w szczególności zapewnić odpowiednie środki ochrony odbiorców wrażliwych.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Dyrektywa 2009/73/WE została wdrożona do polskiego systemu prawa na mocy ustawy – Prawo energetyczne.

Kwestia zatwierdzania taryf dla paliw gazowych została uregulowana przede wszystkim w art. 47 ustawy – Prawo energetyczne. Jak stanowi ust. 1 przywołanego artykułu, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy oraz ich zmiany z własnej inicjatywy nie później niż w terminie dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania taryfy poprzedniej lub na żądanie Prezesa URE. Zgodnie z art. 47 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE

zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 tej ustawy.

Przedstawiona w projekcie ustawy propozycja daje przedsiębiorstwom energetycznym możliwość skorzystania ze szczególnej regulacji w zakresie zatwierdzania taryfy skalkulowanej na podstawie części kosztów uzasadnionych zakupu paliwa gazowego, planowanych do poniesienia na okres obowiązywania taryfy. Biorąc pod uwagę fakultatywny charakter proponowanych przepisów oraz cel projektu, którym – zgodnie z uzasadnieniem – jest zminimalizowanie podwyżek cen paliwa gazowego dla gospodarstw domowych¹, można uznać, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z dyrektywą 2009/73/WE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

¹ Por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 10 września 2015 r. w sprawie C-36/14, *Komisja przeciwko Polsce*, pkt 52.

Warszawa, 26 października 2021 r.

BAS-WAPM-2581/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. *DS. 1120. 617. 21*

Data wpływu *26. 10. 2021 r.*

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

W art. 1 projektu zaproponowano dodanie art. 62f w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, ze zm.), dalej jako „ustawa – Prawo energetyczne”. Zgodnie z art. 62f ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi będzie mogło do dnia 30 czerwca 2022 r. przedłożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia taryfę skalkulowaną na podstawie części kosztów uzasadnionych zakupu paliwa gazowego, planowanych do poniesienia na okres obowiązywania taryfy. W przypadku, gdy ta taryfa zostanie skalkulowana zgodnie z art. 62f ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, koszty uzasadnione zakupu paliw gazowych, w części w jakiej nie zostały pokryte w zatwierdzonej taryfie, będą uwzględniane przez przedsiębiorstwo energetyczne w kolejnych taryfach tego przedsiębiorstwa na zasadach określonych w art. 62f ust. 3-9 ustawy – Prawo energetyczne. Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. *SPS-WP. 020. 3296. 2021*

Data wpływu *26. 10. 2021*

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych
Sobolewski
Przemysław Sobolewski